

i et halvt Hundrede Aar; det maa der være nogen Grund til, og saadanne Grunde har jeg af sagkyndige Folk ogsaa faaet angivet herhjemme. Jeg kunde derfor ogsaa have ønsket et saadan Forbud indført her. Efter at Betænkningen er afgiven, har jeg i et fynsk Blad set en Indsender skrive imod Anvendelsen af Spædkalvekød paa en saadan Maade, at det i høj Grad falder sammen med de Betragtninger, som Mindretallet gør gældende overfor dette Spørgsmaal. Han tager til Orde for den Tanke, at Kalve ikke bør sælges til Slagtning og falbydes til Menneskeføde, naar der er noget Tegn paa, at de ere syge, han gør gældende, at dette finder tidt Sted, og han mener, at den oplyste Landbostand i Danmark kun behøver at blive gjort opmærksom derpaa for at komme bort derfra, saa at den ikke vil fremkomme med saadanne Kalve. Jeg er nu ikke sikker paa, at denne Mand, der underskriver sig Tauber, har Ret deri, navnlig efter at jeg har hørt flere ærede Medlemmer af det høje Ting hævde som Grund til, at man ikke maatte forbyde Slagtning af Spædkalve, at flere af dem døde faa Dage efter Fødselen. Naar det er Tilfældet, og man vil fastholde, at de skulle kunne sælges til Slagtning og Falbydelse, ser jeg deri ligesom noget i Retning af, at man har en Følelse af, at det vilde være et økonomisk Tab, og at man kunde undgaa det derved, at Kødet bliver solgt straks, efter at Kalven er født; selv om den har en Sygdom, som gør, at den ikke vil kunne leve mere end nogle faa Dage, finder man, at det vil være rigtigt, at denne Sygdoms Resultat, Døden, bliver foregrebet ved, at Kalven bliver slagtet og solgt til Menneskeføde, skønt den aabenbart er i en sygelig Tilstand, der burde forhindre, at dette kunde ske. Vedkommende Artikel slutter med følgende Linier, som jeg maa ske med den højtærede Formands Tilladelse maa læse op: „Det er ikke nok at vælte Ansvaret over paa Slagterne og Dyrælgerne. Vi maa alle være os bevidste, at den enkeltes Sygdom er et Tab for Samfundet. Til dem, der sige: Hidtil er det gaaet godt paa den gamle Maade, vil jeg svare: Spis eders Kalve selv.“ Ud fra omtrent samme Syn paa Tingene kunde altsaa Mindretallet have ønsket et Forbud i Lighed med det, der gælder i Tyskland, men da vi havde en udtrykkelig Følelse af, at vi ikke kunde finde Tilslutning i Udvalget derfor, opgav vi at stille Ændringsforslag derom, dog ud fra den Be-

tragtning, at der forhaabentlig i Løbet af kortere eller længere Tid vil vokse et sundere Syn med Hensyn til Sælgerens Ansvar frem hos Lovgivningsmagten, saa at man vil kunne faa en Bestemmelse i denne Retning indført, hvad der sikkert tiltrænges.

Johan Knudsen: Jeg er angaaende denne Sag i det baade sjældne og behagelige Tilfælde at være i Overensstemmelse med Udvalgets Flertal, og jeg kan derfor ganske henholde mig til de Bemærkninger, vi hørte af den ærede Ordfører for Flertallet (Lindø). Ogsaa jeg mener, at Lovforslaget vil vinde meget betydeligt, dersom de af os foreslaaede Ændringer indføres. Af disse Ændringer tillægger jeg den nye § 8 størst Betydning. Det er paa Tide at faa indført Bestemmelse om, at 2den Klasses Kød og Kødvarer ikke kunne sælges, uden at der i Udsalgsstedet anbringes et Opslag om, at der i Forretningen føres 2den Klasses Varer, og den Uvillie, som denne Bestemmelse sikkert vil vække hos en Del Slagtere, vil være det bedste Bevis for, hvor formaalstjenlig og nødvendig Bestemmelsen er.

Jeg takker det ærede Udvalg, fordi man har taget Hensyn til de Henstillinger, jeg ved Lovforslagets første Behandling tillod mig at fremføre om, at der hos dem, som drive erhvervsmæssig Slagtning, ikke maa findes Kød af selvdøde Kreaturer, og at Justitsministeren maa være myndiget til at udstede et Regulativ om, at Kødet under Transporten ikke alene beskyttes mod Tilsvævn, men at det ikke maa forsendes, forhandles eller opbevares sammen med ildelugtende Varer.

Mads Larsen: Det er min Opfattelse, at naar dette Lovforslag gennemføres i den Skikkelse, som det vil faa, naar Flertallets og Udvalgets Ændringsforslag vedtages, vil det betyde en meget stor Forbedring af de nuværende Forhold og for øvrigt ogsaa efter min Mening være en betydelig Forbedring af selve Lovforslaget, som det er fremsat. Da jeg er ganske enig i de Betragtninger, som den ærede Ordfører (Lindø) fremsatte, kan jeg undlade at omtale Enkelthederne og nøjes med at anbefale de Ændringsforslag, som ere stillede dels af Flertallet under Nr. 1 og dels af Udvalget.

Jeg vil gerne lige med et Par Ord omtale enkelte af de Udtalelser, der fremkom fra det ærede Medlem fra Randers (Mortensen). Med Hensyn til Mindretal-